

Din istoria acestor meleaguri

În Craiova de azi se află ruinele străvechii reședințe a tribului geto-dac al Pelilor, Pelendava din perioada 400-350 î.Hr. La sfârșitul secolului al XV-lea, Craiova era un târg, întins pe moșia puternicilor boieri Craiovești și a Basarabilor. Marea Bânie de Craiova a devenit într-un timp relativ scurt cea de-a doua instituție politică a țării ca importanță, după domnie.

În timpul lui Mihai Viteazul, Craiova a cunoscut o puternică înflorire fiind un important centru politic și militar, un loc de grupare a forțelor militare și centru de declanșare a acțiunilor antiotomane. Boierimea craioveană întâmpină cu ostilitate venirea primului domn fanariot al Țării Românești, Nicolae Mavrocordat în 1716. După înfrângerea turcilor și Pacea de la Passarowitz (1718), boierimea a salutat stăpânirea austriacă a Olteniei (1718 - 1739), dar deja din 1726, boierii din Craiova încep acțiunile de împotriva față de administrația habsburgică. Amploarea haiduciei din Oltenia a atins cote nemăitâlnite în Europa, habsburgii eșuează în tentativa de a prelua puterea de facto în provincie fapt care îi determină să părăsească Oltenia. Craiova devine între 1735-1770 capitala unei regiuni cufundată în anarhie. În 1761 reședința permanentă a banilor este mutată de domn la București.

Revenirea la normalitate se petrece în 1770-1771, când Craiova devine capitala Țării Românești. Economia regiunii și prosperitatea Craiovei au avut de suferit din nou la sfârșitul secolului al XVIII-lea și începutul secolului al XIX-lea în urma teribilului cutremur din 1790, a ciumei din 1795, a marelui incendiu din 1796 și datorită transformării orașului în teatru de război în urma atacului turcesc al pașei Pazvan-Oglu din Vidin în 1806.

În primele două decenii ale secolului al XIX-lea, Craiova se bucură de înflorire economică și urbanist-edilitară ajungând un nod comercial, administrativ și cultural de prim rang. Se încearcă o sistematizare a orașului: se pavează principalele străzi cu bazalt artificial, gresie de Yvoir sau porfir aduse din Elveția, Franța sau Belgia; se fac trotuare, iar pe marginea acestora se plantează pomi. În 1854 se introduce iluminatul public, prin lămpi cu ulei de rapiță, apoi începând cu anul 1858 se folosesc lămpi cu petrol, pentru ca în 1887, la Teatrul Theodorini, să se aprindă primele becuri electrice, iar din 1896 orașul să aibă propria sa uzină electrică. Noile clădiri sunt construite în diferite stiluri: renaștere, baroc, clasic, neoclasic, romantic, românesc, de către arhitecți francezi, italieni, nemți sau români. În plastica arhitecturală domină formele caracteristice eclectismului european, în special academismul francez.

În timpul Revoluției de la 1821 Craiova devine bază militară pentru pandurii conduși de Tudor Vladimirescu. Un rol important l-a avut și în pregătirea și desfășurarea Revoluției de la 1848 prin corpul profesoral de la Școala Centrală din Craiova, în frunte cu Ioan Maiorescu. Una dintre marile familii boierești din Craiova - familia Bibescu - a dat Țării Românești pe ultimii săi doi domnitori: frații Gheorghe Dimitrie Bibescu (1842-1848) și Barbu Dimitrie Știrbei (1849-1856). În preajma Unirii, Craiova număra circa 25.000 de locuitori, situându-se din acest punct de vedere imediat după capitala Țării Românești, București. Și în 1910, cu 50.000 de locuitori, era tot al doilea oraș al fostei Țări Românești.

După doi ani de neutralitate de la izbucnirea Primului Război Mondial (1914-1918) România intră în război (1916) de partea Antantei în speranța împlinirii idealurilor de unitate națională. Craiova este ocupată de trupele germane și austro-ungare la 21 noiembrie 1916. Timp de doi ani cât a durat administrația militară germană, întreaga viață economică a Craiovei a fost paralizată.

Neavând o industrie puternică, Craiova nu a devenit ținta bombardamentelor celui de al doilea război mondial. Orașul nu s-a aflat pe axul principal al ofensivei armatei roșii ca în cazul Moldovei și Ardealului, astfel nu a devenit teatru de confruntări militare, iar lipsa unor comunități importante maghiare sau evreiești a făcut ca orașul să nu cunoască ororile horthyste sau antievreiești. Nici mișcarea legionară nu a găsit un teren propice în Craiova. Orașul a reușit să scape de distrugerile războiului, păstrând multe bijuterii arhitecturale.

În vara anului 1944, Craiova era considerată de comuniști un oraș boieresc, ultrareacționar, majoritatea boierilor din Oltenia aveau case în Craiova, industria era reprezentată de mici ateliere și întreprinderi familiare, existând doar 7 întreprinderi cu peste 100 de angajați. În schimb avea cel mai numeros aparat administrativ din țară, raportat la numărul de locuitori, cel mai numeros corp clerical ce depășea numeric pînă și Bucureștiul precum și foarte mulți mici comercianți. Mișcarea comunistă, în ciuda propagandei sovietice, nu avea mulți adepți în Craiova. Comuniștii au investit mult în industrie. S-au inaugurat întreprinderi ca: Electroputere, Combinatul chimic, Fabrica de automobile Olcit, Fabrica de avioane, Întreprinderea de Utilaj Greu, Întreprinderea de Mașini Agricole "7 Noiembrie", I.M.M.R.(reparații material rulant), Fabrica de Materiale de Construcții, Fabrica de Bere, Fabrica de Confecții, C.E.T. Craiova și altele.

Despre noi...

Municipiul Craiova este situat în sud-vestul României, pe malul stîng al Jiului, la ieșirea acestuia din regiunea deluroasă, la o altitudine cuprinsă între 75 și 116 m. Craiova este la contactul dintre Câmpia Română, mai precis Câmpia Olteniei, și Piemontul Getic. Orașul este așezat aproximativ în centrul Olteniei, la 220 km de București și 70 km de Dunăre. Regimul climatic este temperat continental specific de câmpie, cu influențe submediteraneene datorate poziției depresionare pe care o ocupă județul în sud-vestul țării.

Conform recensământului efectuat în 2011, populația municipiului Craiova se ridică la 269.506 locuitori, în scădere față de recensământul anterior din 2002, când se înregistraseră 302.601 locuitori. Suprafața orașului - 81.41 km², suprafața metropolitană - 1.498.6 km², densitatea populației - 2.994/km².

Acum...

Craiova este un important centru economic și universitar-cultural.

Fabrica de Automobile Ford

Universitatea din Craiova

și Teatrul Național Marin Sorescu

Aeroportul Internațional Craiova

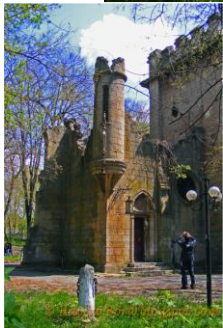
IN INIMA OLTENIEI!

CRAIOVA

Craiova vă va surprinde cu ...

Parcul Romanescu, unul dintre cele mai mari din Europa, dispune de lac, debarcader, restaurante, velodrom, teatru de vară, precum și de o grădină zoologică. Parcul se află pe locul unde, la mijlocul secolului al XIX-lea, se afla moșia și grădina familiei Bibescu cu pavilioane, bănci și sere. Ulterior, grădina a fost cumpărată de magistratul orașului pentru a o transforma în grădină publică. Arhitectul acestui proiect a fost Edouard Redont, cel care a proiectat și Expoziția Națională din Parcul Carol - București. Construcția parcului a început în anul 1897 și a fost inaugurată în 1903 în prezența Regelui Carol. Edouard Redont a prezentat proiectul viitorului Parc Romanescu la Expoziția Internațională de la Paris (1900), acesta fiind premiat cu Medalia de Aur pentru arhitectură peisajistică. Parcul a fost realizat în stil romantic cu idei foarte îndrăznețe: s-au acclimatizat sute de specii de arbori, s-a imaginat castelul pentru ascunderea imenselor bazine de apă ce serveau la irigația parcului, debarcaderul, chioșcul rotund al fanfarei (comandat la atelierele din Viena), teatrul de vară, podul suspendat, dealuri, văi, alei și poteci de peste 35 km lungime. Hipodromul, întins pe o suprafață de 20 ha, era cel mai mare din țară. Parcul "*Nicolae Romanescu*" este cel mai mare parc natural din estul Europei, iar ca întindere se află pe locul al doilea din România, după Herăstrău.

Grădina Botanică a fost amenajată la inițiativa botanistului craiovean Al. Buia, cu scopul de a servi ca bază de studiu pentru studenții Facultăților de Agronomie și Horticultură, dar și ca zonă de agrement. Grădina cuprinde o suprafață de 17 ha și a fost revitalizată în anul 2016.

Muzeul Olteniei înființat în 1915, este organizat în trei secții: etnografie, istorie și științele naturii, beneficiind de extinderi, renovări și reamenajări recente care împreună cu o agendă încărcată de evenimente îi permit atragerea unui public numeros.

Casa Băniei este cea mai veche clădire laică existentă azi în oraș, datând din anul 1699. Refăcută de Constantin Brâncoveanu, Casa Băniei are două nivele, cu camere cu bolți de cărămidă la parter și camere și cerdac la etaj. Aici se aduna divanul Craiovei. Actualmente adăpostește secția de etnografie a Muzeului Olteniei.

Palatul Jean Mihail, azi **Muzeul de Artă**, este o ilustrare a academismului francez, realizat între anii 1899 - 1907 de către arhitectul francez Paul Gottereau, la cererea lui Constantin Mihail - unul dintre cei mai bogați oameni ai României din acele vremuri. Palatul înseamnă eleganță, gust

rafinat și bogăție: stucaturi valoroase, în parte aurite, luminatoare, oglinzi venețiene, plafoane pictate, candelabre din cristal de Murano, coloane, scări din marmură de Carrara, pereți tapisați cu mătase de Lyon, lambriuri și mobilier stil. Clădirea a fost acoperită cu ardezie și dotată de la început cu instalație electrică și încălzire centrală. Palatul a fost donat statului în anul 1936. Unul din principalele puncte de interes ale muzeului este reprezentat de galeria care expune câteva din operele marelui sculptor Constantin Brâncuși.

Centrul Vechi al Craiovei, restaurat în ultimii ani printr-un proiect de amploare care a avut în vedere conservarea și promovarea identității locale și a moștenirii cultural-istorice a urbei, a devenit o zonă de promenadă foarte apreciată atât de craioveni cât și de turiști.

Biserica Madona Dudu, ridicată între anii 1750 - 1756 și refăcută în 1844 după ce a fost distrusă de cutremurul din 1831, păstrează pictura lui Gheorghe Tătărescu. Biserica a fost numită astfel după icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului care - spune legenda - ar fi fost găsită într-un dud aflat pe locul unde a fost construit ulterior altarul.

Catedrala Sfântul Dumitru este ridicată pe locul unei biserici mai vechi ctitorită de boierii Craiovești la sfârșitul secolului al XV-lea (1483). Biserica Domnească este considerată a fi opera lui Matei Basarab. Sf. Gheorghe este protectorul Craiovei, care apare și pe blazonul orașului.

Ne mândrim cu ei

Nicolae Titulescu, diplomat și om politic
Titu Maiorescu academician, avocat, critic literar, eseist, estetician, filozof, pedagog, politician și scriitor român, prim-ministru al României între 1912 și 1914, ministru de interne, membru fondator al Academiei Române
Gheorghe Țițeica, **Traian Lalescu**, matematicieni
Eugeniu Carada fondatorul Băncii Naționale a României
Nicolae Coculescu, fondatorul Observatorului Astronomic din București
Alexandru Macedonski, **Ion Minulescu**, **Adrian Păunescu**, **Marin Sorescu**, **Elena Farago**, scriitori
Constantin Rădulescu-Motru, filozof
Constantin Brâncuși a urmat Școala de Arte și Meserii din Craiova între perioada 1894 - 1898
Theodor Aman, **Constantin Lecca**, **Ion Țuculescu**, **Corneliu Baba**, pictori
Tudor Gheorghe, cântăreț, compozitor și actor român
Ludovic Mrazek, om de știință român, specialist în geologie și în exploatarea petrolului, membru al Academiei Române
Ilie G. Murgulescu, om de știință, chimist, academician
Petrache Poenaru, fondatorul colegiilor naționale din București și Craiova, inventatorul tocului rezervor în 1827

Biblioteci craiovene

Biblioteca Universității din Craiova - funcționează în sediul central al Universității. **Universitatea din Craiova** este înființată în 1947 în fostul Palat de Justiție (clădire proiectată în 1890 în stil neoclasic), devenind unul dintre cele mai puternice din țară, alături de cele din București, Iași, Cluj și Timișoara. Azi Biblioteca Universității are 18 filiale. Colecții de peste 1 mil. de volume.

Site <http://biblio.central.ucv.ro> Contact biblioghid@yahoo.com

Biblioteca Universității de Medicină și Farmacie Craiova - înființată în 1970 ca bibliotecă a Facultății de Medicină, a devenit în 1998 bibliotecă universitară prin înființarea Universității de Medicină și Farmacie din Craiova. Colecții de peste 70.000 volume.

Site <http://www.umfcv.ro/biblioteca> Contact library@umfcv.ro

Biblioteca Județeană Dolj Alexandru și Aristia Aman - înființată în 1908 prin generozitatea magistratului Alexandru Aman - fratele celebrului pictor Theodor Aman - și soția sa Aristia Aman, care au lăsat prin testament întreaga lor avere pentru înființarea unui așezământ public de cultură. Colecții de aproximativ 500.000 de volume.

Site <http://www.aman.ro> Contact bib@aman.ro

Biblioteca Franceză Omnia - filială a Bibliotecii Naționale a României, înființată în 1990, cu sediul în clădirea de patrimoniu - Casa Pleșia. Arhitectul clădirii, Albert Galleron, este și creatorul Ateneului Român și al Băncii Naționale a României. Actualmente este în lucrări de restaurare. Colecții de peste 30.000 volume.

Biblioteca Mihail Strajan a Colegiului Național Carol I - înființată în 1836, deține exemplare foarte valoroase (cea mai veche carte are 500 de ani). Fondul de carte este recunoscut drept cel mai impresionant din bibliotecile școlare din țară. Colecții de aproximativ 85.000 de volume.

Site <http://www.cnc.ro/biblioteca.php>

Surse selective:

<https://ro.wikipedia.org/wiki/Craiova>;

<http://memorielocala.aman.ro/files/parcul.html>;

https://ro.wikipedia.org/wiki/Istoria_Craiovei#Al_doilea_r.C4.83zboi_mondial, <http://www.bibnat.ro>